

استرالیایی‌ها سخاوتمندترین مردم دنیا

تقریباً در همه جای جهان فعالیت‌های خیریه مثل جمع‌آوری اعانه و تقسیم آن از سوی نهادهای غیردولتی انجام می‌شود. اساساً ماجرای خیریه وظیفه دولت نیست زیرا امری اخلاقی و مردمی است.

تقریباً در همه جای جهان فعالیت‌های خیریه مثل جمع‌آوری اعانه و تقسیم آن از سوی نهادهای غیردولتی انجام می‌شود. اساساً ماجرای خیریه وظیفه دولت نیست زیرا امری اخلاقی و مردمی است.

از آن سو دولت در حوزه فعالیت‌هایی چون تأمین اجتماعی و بیمه خدمات درمانی عمل می‌کند. بر این اساس مسأله‌ای چون جمع‌آوری کمک‌های نقدی یا کالایی مردم و رساندن آن به مردم مستمند هم جزو فعالیت‌های این نهادهای غیردولتی است. حال می‌توان درخصوص چنین فعالیت‌هایی این دو پرسش را مطرح کرد که اولاً برای جمع‌آوری کمک‌های نقدی در جهان چه نهادهای حقوقی وجود دارد و ثانیاً فعالیت‌های خیریه در جهان چه اقتصادی دارد؟

نیاز به اخذ مجوز از مقامات محلی برای جمع‌آوری اعانه
بریتانیایی‌ها یکی از خیرترین مردم جهان هستند. یک آمار که در سطور بعدی بیشتر به آن پرداخته خواهد شد می‌گوید 73 درصد مردم این کشور به فعالیت‌های خیریه کمک می‌کنند. در این شرایط جالب است بدانیم در این کشور برای نصب صندوق‌های خیریه در خیابان چه قواعدی وجود دارد.

به طور کلی گفته شده هرگونه تلاش برای جمع‌آوری کمک‌های نقدی مردم در معابر و مناطق عمومی همچون خیابان‌ها نیاز به مجوزهایی از مقامات محلی و اگر در لندن باشد از شهرداری این شهر بزرگ دارد. البته برخی موسسات مشهور و معتبر از نیاز به اخذ مجوز لازم معاف هستند. فهرست این موسسات در سایت کابینه بریتانیا آمده و نام موسساتی چون صلیب سرخ بریتانیا در آن دیده می‌شود. همین‌طور است اگر قرار باشد مسئولان خیریه بخواهند به صورت خانه به خانه یا خانه اعانه جمع کنند.

اما اگر قرار باشد جمع‌آوری کمک در محل‌های خصوصی باشد به اخذ مجوز نیاز نیست بلکه فقط باید رضایت صاحبان آن محل را اخذ کرد؛ مثلاً اگر قرار باشد در یک پاساژ تجاری جعبه‌ای نهاده شود یا مسئولان خیریه بخواهند کمک جمع کنند فقط باید رضایت صاحب یا مدیر پاساژ به دست آید. صد البته که باید دانست برای تأسیس خیریه و فعالیت در این زمینه قوانین بالادستی زیادی وجود دارد و در این مرحله سختگیری‌های اساسی می‌شود.

316 میلیارد کمک مالی در یک سال
حال ببینیم اقتصاد خیریه در جهان چه وضعی دارد. از رقم‌نهایی کمک‌هایی که ما به عنوان صدقه می‌شناسیم خیری در دست نیست. در این زمینه فقط می‌توان به آمارهای ملی خوش کرد؛ مثلاً در آمریکا در سال 2012 نزدیک به 316 میلیارد دلار به خیریه‌ها کمک شده است؛ اما جالب است بدانید یک موسسه جهانی همه ساله با استفاده از همین آمارهای ملی، فهرستی از خیرترین کشورهای جهان را منتشر می‌کند. بد نیست سیری در این فهرست داشته باشیم. از نظر این موسسه سه شاخص برای نشان دادن افراد و کشورهای خیر وجود دارد. نخست این که چه میزان از مردم یک کشور در کمک به خیریه‌ها نقش دارند، دوم این که این مردم تا چه میزان برای فعالیت‌های داوطلبانه در ماه قبل از انجام پژوهش فعالیت کردند و معیار سوم این که چه میزان از مردم به یک غریبه کمک کرده‌اند. از مجموع این سه شاخص خیرترین کشورهای جهان استخراج شده است. موضوع ما به طور مشخص شاخص اول این پژوهش است؛ یعنی کمک کردن به خیریه‌ها.

ایرلندی‌ها بیشترین کمک را به خیریه می‌کنند
ایرلند، استرالیا، هلند، بریتانیا، اندونزی، تایلند، دانمارک، مالت، نیوزلند و کانادا موفق شدند در این پژوهش در رتبه اول تا دهم خیرترین کشورهای جهان از منظر کمک به خیریه‌ها قرار گیرند. از منظر این موسسه ایران در جایگاه 22 جهانی قرار گرفته است که در منطقه خاورمیانه رتبه دوم پس از قطر است. نکته جالب در کشورهای صدر این جدول این است که در بیشتر آنان، زنان بیش از مردان به دیگران کمک می‌کنند. در 20 کشور ابتدای این فهرست، اندونزی، تایلند، ایالات متحده و موریس کشورهای هستند که این قاعده را نقض کرده و مردان سخاوتمندی دارند.

به گفته بنیاد چریتیز ایدز در ایران هم 53 درصد مردان در پرداخت اعانه مشارکت می‌کنند در حالی که فقط 48 درصد از زنان این کار را می‌کنند. این موسسه از نظر سنی هم کمک‌کنندگان را تقسیم کرده است. مختصات مختلفی در این زمینه برای کشورهای مختلف وجود دارد، اما در ایران گفته شده افراد 35 تا 50 سال بیشترین کمک را به افراد مستمند می‌کنند و بیست و چهار تا سی و پنج ساله‌ها کمترین کمک را.

خسپس‌ترین ملت‌ها کدامند؟
اما شاید بد نباشد به آن سوی سکه هم نگاهی انداخته شود. چه کشورهایی کمترین کمک را به افراد فقیر می‌کنند؟ چریتیز ایدز می‌گوید سنگال، گرجستان، یمن، یونان، برونیدی، بنین، تاجیکستان، مراکش، بورکینافاسو و بوتسوانا، خسپس‌ترین مردم جهان را دارند. البته شاید نتوان به این صراحت هم قضاوت کرد، چرا که اکثر این کشورها در فقر به سر می‌برند و حتی خود محتاج کمک دیگران هستند چه رسد به این که کمک‌کننده هم بشوند. با این حال حضور کشورهای نسبتاً ثروتمندی چون روسیه، ترکیه، چین و آفریقای جنوبی در رده‌های پایین جدول نشانگر این است که دست‌کم برای برخی از کشورها و مردمانشان می‌توان واژه خسپس را به کار برد. به طور کلی هم در این پژوهش

مشخص شده وضع کمک خیریه تابعی است از توسعه یافتگی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشورها. **استرالیا در صدر فهرست خیرترین مردمان جهان** اما در شاخص کلی، کشورهای استرالیا، ایرلند، کانادا، نیوزیلند، ایالات متحده، هلند، اندونزی، بریتانیا، پاراگوئه و دانمارک در رده اول تا دهم ایستاده اند. اگر کشور آفریقایی لیبریا را هم در جای یازدهم تصور کنید می توانید خوشحال باشید ایران در جای دوازدهم از فهرست خیرترین مردمان جهان ایستاده است. در آن سوی جدول، خیر مردمان مونته نگرو، یونان، آلبانی، توگو، رواندا، چین، بروندي، ترکیه، صربستان و یمن کمتر به دیگران می رسد.

2 خطر پیش روی کمک های خیریه

بنیاد چریتیز ایدز می گوید در سال های 2007 تا 2012 میزان فعالیت های خیریه در جهان کمتر شده است. به طور مثال کمک نقدی به خیریه در طول این پنج سال نزدیک به 3 درصد کمتر شده است. این موضوع ممکن است به خاطر بحران اقتصادی و درآمد مردم باشد که جهان را فراگرفته است. بهبود این بحران که نشانه های آن در اقتصاد جهانی در حال مشاهده است می تواند فرصتی باشد برای این که فعالیت های خیریه در جهان رونقی مجدد بگیرد، اما یک مساله دیگر می تواند نگرانی بلندمدت تری بیافریند و آن هم این که در سراسر جهان به گفته چریتیز ایدز، جوانان کمتر به فعالیت های این چنینی روی خوش نشان می دهند. حال باید به انتظار آینده نشست و دید نسل بعدی فعالان اقتصادی در جهان، آیا با بهبود اوضاع کسب و کار در جهان دست خیر خود را بیشتر می کنند یا اساسا با نسل خسیسان روبه رو هستیم.